

trykkelig Bestemmelse om, at lovlig justeret Maal og Vægt efter det nye System ogsaa i Overgangsperioden maa benyttes i Handel og Vandel, naar Parterne derom ere enige.

Naar det af Kommissionen i dens Bemærkninger til § 7 er udtalt, at Anvendelsen af de til det ældre (d. e. det allerede forinden Lov om en forandret Inddeling af Handelsvægten af 19de Februar 1861 traadte i Kraft den 1ste Juni 1861 gjældende) danske Vægtsystem henhørende Vægtlodder, nemlig 8 Pd., 1, 2, 4, 5 og 10 Lpd. og de derefter indrettede Bismere bør forbydes fra den ovennævnte Overgangsperiodes Begyndelse at regne, kan man ikke Andet end heri være enig med Kommissionen — og en saadan Foranstaltning, hvortil der i nugjældende Lovgivning høves fornøden Hjælp, vil derfor i sin Tid blive gennemført ad administrativt Veie, — men det Samme maa ogsaa gjælde om Anvendelsen af de til det nævnte System endvidere henhørende Vægtlodder paa 1, 2, 4 og 8 Lod, og det kan kun antages at hidrøre fra en indløben Unoiagtighed, naar disse Lodder, der vel ifølge Kongelig Resolution af 3die Juni 1863 (i Indværgisministeriets Bekjendtgørelse af 30de s. M.) ikke længere kunne justeres, men hvis Brug og Omjustering dog endnu er tilladt, ikke udrykkelig ere nævnte i Kommissionens Betænkning.

Hvad den i Slutningen af nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelse angaar, da er det, — uden at dog Kommissionen derom har optaget Noget i sit Forslag — ligeledes paa det anførte Sted i Kommissionens Betænkning udtalt, at det af Hensyn til de med Ombytningen forbundne store Omkostninger maatte kunde være rigtig foreløbig at tillade fortsat Anvendelse dels af Vægtlodder paa 4 Pund (2 Kilogram) dels af samtlige til Vægtsystemet af 19de Februar 1861 hørende Vægtlodder, nemlig 100, 50, 20, 10, 5, 2 og 1 Pund, 50, 20, 10, 5, 2 og 1 Kvint, 5, 2 og 1 Ort med Decimaldele af Orten og de efter dette System indrettede Bismere. Da nu disse Vægtlodder passe ind i det nye System og da det ikke kan være rigtig at bevare Handel og Vandel med større Udgifter til Anskaffelse af nye Vægtlodder end uomgængelig fornødent, har man anset det rettest, at der forbeholdes Administrationens Bemyndigelse til at bestemme, at de til Vægtsystemet af 19de Februar 1861 hørende Vægtlodder og de efter dette System indrettede Bismere ogsaa efter Udløbet af den oftnævnte Overgangsperiode fremdeles indtil videre kunne anvendes, og det maa da herov paa de til den Tid forhaanden værende Omstændigheder, om og i bekræftende Fald i hvilket Omfang der vil blive gjort Brug af denne Bemyndigelse.

Til §§ 7 og 8. Af Hensyn saavel til Kontraktforhold som til Skatte- og Afgiftslovene, der referere sig til det nugjældende Maal- og Vægtsystem, er det nødvendigt, at der i Loven fastsættes et legalt, kommensurabelt Reduktionsforhold mellem de gamle og de nye Maal- og Vægtenheder. Dette Reduktionsforhold bør, forsaavidt angaar Afgjørelse af Forpligtelser, hidrørende fra Kjøb og Salg af Varer, altsaa Afvikling af Kontraktforhold af forbigeende Natur, fastsættes med en temmelig vidtgaaende Noiagtighed, saaledes som det er sct ved de i § 7 angivne Forholdstal. Ved Beregning af Skatter og andre offentlige Afgifter samt af staaende Natural- og Pengehjelper, der afhænge af Varepriser, selv om de ere af kontraktmæssig Oprindelse, maa det derimod anses nødvendigt, at der paa den finere Noiagtigheds Bestofning fastsættes et andet, lettere haandterligt Forhold. Navnlige for Skattevesenets og da i ganske særlig Grad for Tolvvesenets Vedkommende vilde et ved en Række Decimaler udtrykt noiagtigt Reduktionsforhold, saaledes som det i § 7 angivne, frembyde saa megen praktisk Vanstelsighed, at det maa betegnes som ligesvem umuligt; og alene af Hensyn til Indførelsen af Metersystemet at søge en samtidig Forandring af alle Skattelove, kan selvfølgelig ikke anses tilraabeligt. I § 8 er derfor angivet et saadant lettere anvendeligt Reduktionsforhold mellem de gamle og de nye Maal- og Vægtenheder.

Til § 9. Da ikke enhver Overtrædelse af de i Forslagets § 4, jvfr. § 6, indeholdte Bestemmelser kan antages at falde ind under § 277 i almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866, har det været nødvendigt for saadanne Overtrædelser at fastsætte en særegen Straf, der, naar henses til de i nysnævnte Lovbestemmelse foreskrevne Straffe, formentlig passende kan ansættes som foreslaaet. Man har derhos anset det rettest i nærværende Paragraf at optage den allerede i den nugjældende Lovgivning, jvfr. Forordning af 22de Oktober 1701 II. Kap. IX. § 1, indeholdte Bestemmelse om, at de ulovlig benyttede Maal og Vægtenheder blive at konfiskere, og i Forbindelse hermed udtrykkelig at fastsætte, at dette, i Overensstemmelse med hvad der er antaget i Justitsministeriets Skrivelse Nr. 2 af 4de Januar 1872 (i Ministerialtidende), skal ske til Fordel for Statskassen, i hvilken sidstnævnte Henseende man efter den Anledning, som Kommissionens Betænkning dertil giver, ikke skal undlade at tilføie, at der ikke er fundet tilstrækkelig Grund til at foreslaa, at det ved Salg af saadanne kasserede Redskaber indkommende Beløb skal tilfalde Justitsvesenet.